

RAZPORED SV. MAŠ

02.11.2020 PONEDELJEK SPOMIN VERNIH RAJNIH	KAPELA		+ ROZA MARIJA ŠKERLJ, Tomaj 120
03.11.2020 TOREK Viktorin Ptujski in Just Tržaški	KAPELA		++ BENČIČ in TAVČAR, Tomaj 19
04.11.2020 SREDA Karel Boromejski, škof	KAPELA		+ TONČKA in vsi ++ KOSOVEL, P.N. ge. Dragice iz Dutovelj
05.11.2020 ČETRTEK Zaharija in Elizabeta	KAPELA		ZA ŽIVE IN ++ Tomaj 18
06.11.2020 PETEK Lenart, opat	KAPELA		++ ŠONC in PIRJEVEC, Križ 227
07.11.2020 SOBOTA Marijin spomin	KAPELA		+ DARJO PIPAN, Križ, 1.obl.
08.11.2020 32. NEDELJA MED LETOM ZAHVALNA	KAPELA	10.00	ZA ZDRAVJE ŽUPLJANOV

PRIPOROČAM SE ZA NAROČILA SV.MAŠ. Vaš namen lahko pustite v nabiralniku, a me o tem obvezno obvestite. Tudi če ne boste pri naročeni sv.maši, vam bodo vaši rajni, če bo namen zanje, enako hvaležni. Sledite oznanilom.

V tem smislu naši škofje takole priporočajo: Namesto nakupov cvetja in sveč škofje vabijo vernike, da pri domačem duhovniku darujejo za svete maše (za svoje pokojne sorodnike, za zdravje v družini, za blagoslov pri delu, za srečen zakon, za uspeh v šoli, za starše, za prijatelje itd.). Župniki naj po spletu, e-pošti in socialnih omrežjih župljane povabijo k darovanju za mašne intencije in za vzdrževanje župnije.

Verniki naj med prazniki v domači župniji opravijo sveto spoved, prejmejo sveto obhajilo, darujejo za svete maše za pokojne, opravijo dobro delo in prejmejo odpustek. Kako prejmemo odpustek, je predstavljeno na [spletni strani Katoliške cerkve v Sloveniji](#). Zaradi trenutnih

razmer, ki so posledica pandemije COVID-19, je popolni odpustek za verne rajne [podaljšan za ves mesec november](#). (Zasebne svete maše so v kapeli ob 18h).

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
VSI SVETI

Štev.:45/LETO VIII.

01. NOVEMBER 2020

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 5,1-12)

“Ko je Jezus videl množice, je šel na goro, in ko je sedel, so stopili k njemu njegovi učenci. Začel jih je učiti: »Blagor ubogim v duhu, kajti njih je

nebeško kraljestvo. Blagor krotkim, kajti ti bodo deželo posedli. Blagor žalostnim, kajti ti bodo potolaženi. Blagor lačnim in žejnim pravice, kajti ti bodo nasičeni. Blagor usmiljenim, kajti ti bodo usmiljenje dosegli. Blagor čistim v srcu, kajti ti bodo Boga gledali. Blagor miroljubnim, kajti ti bodo Božji otroci. Blagor tistim, ki so zaradi pravice preganjani, kajti njih je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali in preganjali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, kajti veliko je vaše plačilo v nebesih.«

Telefon: **samo pisarna: 05 992 2239**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 649 617**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Beseda o BESEDI, Mt 5,1-12

SVETOST, ZAKAJ?

Kakšno je življenje, ki nam ga Bog namenja? Kako je le-to povezano z našim namenom in končnim ciljem? Jezus odgovarja na to v svoji pridigi na gori. Srce Jezusovega sporočila je, da smo ustvarjeni za življenje v duhu blagrov, kar pomeni: "sreča" ali "blagoslov". To je naša temeljna poklicanost in v tem je tudi naša svetost. Blagri so odgovor na našo željo po sreči, ki jo je Bog položil v vsako srce. Razodevajo nam prihod Božjega kraljestva (Mt 4,17), vizijo Boga (Mt 5,8; 1 Janez 2,1), vstop v veselje Gospodovo (Mt 25,21-23) in v njegov počitek (Heb 4,7-11). Jezusovi blagri nam želijo pomagati v prelomnih odločitvah v življenju in pri uporabi vseh dobrin, ki so nam na razpolago. A pojdimo po vrsti:

Kar lahko ob teh prvih ugotovitvah ob Božji Besedi razberemo je, da ta tema, vsaj po mojem mnenju, ni ravno v ospredju v pogovorih kristjanov, kaj šele ob našem ravnanju. Ob letošnjem praznovanju vseh svetih, ko po naših cerkvah ne bo svetih maš z udeležbo ljudstva, niti javnih blagoslovov pokopališč oz. grobov naših rajnih, bo praznovanje verjetno usmerjeno v urejanje grobov, prižiganju sveč in v večini primerov brez kakršnekoli molitve, kaj šele razmišljanju, da naši rajni niso »pod rušo«, marveč v objemu večne božje ljubezni, tam, kjer je naša prava domovina.

Zato bo še toliko manj razmišljanja o svetosti, k čemur pa nas današnji praznik usmerja.

Saj verjetno še večina razmišlja, da svetost ni stvar »običajnega« vernika, pač pa zadeva duhovnikov, ki so »uradni« molivci, še bolj pa redovikov zaprtih v samostane, nekakšne "karantene", da ja ne bi tja pljusnil val okuženosti sveta; pa starih ljudi, ki jim ne preostane nič drugega kakor da »razmišljajo« o odhodu. Retorike kolikor hočete. Svetost je zame, povprečnega kristjana tema »noir« sodobne literature, dolgčas, nekaj »non sense« v duhu Atencev: "o tem te bomo poslušali drugič". Poglejmo pa BESEDO: Stran iz Apokalipse ali Razodetja svetega Janeza predstavlja množico svetnikov v dejanju slavljenja Boga, zavitega v bela oblačila. Eden od starejšin se obrne na navdihnjenega pisatelja in ga vpraša, kdo so vsi oblečeni v bela oblačila; potem pa sam odgovori: "To so tisti, ki prihajajo iz velike stiske in so si oprali oblačila, zaradi česar so postali beli v Jagnjetovi krvi." Seveda, ne sprejemem kakršnakoli nasilne razlage Razodetja (teh je veliko) in iskreno moram poudariti, da je veselje, ki izhaja iz teh vrstic, nebeško veselje; nekakšno »krepostno maščevanje« glede "velike stiske", ki so jo trpeli svetniki med svojim zemeljskim življenjem.

Z drugimi besedami, na zemlji se potimo, trpimo peklenske bolečine, v upanju, da bomo vsaj v nebesih lahko uživali sadove vse te bolečine. Takšna všečna definicija "solzne doline", ki bi se nanašala na zemljo, vsebovano tudi v starodavni ljubljeni pesmi »Salve Regina Mater Misericordie« (Pozdravljena kraljica, Mati usmiljenja), ki jo govoto poznate in smo jo kot bogoslovci tako radi peli. Ampak vseeno: Vprašam se ali predstavitev svetosti na ta način, predstavitev sveta, našega sveta, na takšen način ne meče nekakšne temne sence na pozitivnost krščanskega sporočila, če si jo seveda površno razlagamo.

Ali nisem kot kristjan blagoslovljen ob sporočilu Kristusovega evangelij, ali je ali pa ni evangelij dobra novica? Kaj naj naredim z Razodetjem, ki mora - mora! - usmerjanje sedanjega življenja glede na prihodnje projicirati v tem času skozi "katakombo" pravičnega? Seveda so mučenci vere, tisti, ki so raje umrli, kot da bi propadli v obveznostih vere.

Vendar, kdo pa bi rad postal mučenik danes? ... po mneju površnega opazovalca moraš biti nekoliko mazohističen, kajne? In tisti, ki jim ni bilo treba preliti krvi za Kristusa, ki jim ni bilo treba preživeti velike stiske, ... jim ni prostora v nebesih? In ja, saj se ob dobesedni razlagi besedila zdi, da če ne trpite nereda, ne boste šli v nebesa! Torej je treba trpeti?

Nadaljevanje s prejšnje strani

Res je, da Janez ne omenja krvi mučenicov, ampak kri Jagnjeta ... Vendar ostaja nesporno dejstvo, da je ta zemlja kraj, kjer je trpljenje "inkluzivno", če želite podedovati nebeško kraljestvo, tako kot je trpel Odrašenik sam? Da bi to dramo negotovosti popravili, a le delno, o tem razmišlja sveti Pavel: »Poglejte, kako veliko ljubezen nam je dal Oče, da smo se imenovali Božji otroci, in v resnici smo! Zato nas svet ne (pre) pozna: ker Njega ni poznal.« Iz besed apostola poganov in resnici izhaja ves trud, da bi živeli krščansko izbiro na tem svetu; ta izbira ni samo (izbira) v manjšini in ni deležna nobene usluge od maše; ampak je celo (izbira) biti preganjan, kaznovan, sprejeti blatenja in podtikanja, ... Morala zgodbe: niti za Pavla postati kristjan ni primerena ... razen, če ne sprejmete tveganja, da bi odkrili moč, vrlino, božjo ljubezen, ljubezen, kakršna bi absolutno premagala nasilje, zamere in sovražnost stoletji.

Poskusimo zato videti tudi praznični evangelij, če je vsaj Matej sposoben vzbuditi nekaj več soglasja med tistimi, ki so daleč stran, in prebuditi strast sosedov: besede poznamo gotovo na pamet, to je začetek 5. poglavja, pridiga na gori blagrov. Ob hitrem in nekoliko površnem branju niti Evangelij ne more odvrniti pesimističnega pogleda nekaterih kristjanov - mnogih - na bližnjo prihodnost, ki čaka vernike, in radosti vere preložiti v drugo življenje. Vprašanje o nagradi za krivično pretrpljeno zlo, ki jo bomo prejeli, da vendar se le v nebesih vrača.

Da ima ta govor (o nagradi) precejšnjo težo, da se odločimo slediti Kristusu ali ne, priča Petrov ugovor, ki ga najdemo v 19. poglavju, tudi pri Mateju: "Glej, vse smo zapustili in imamo slednje; kaj bomo potem imeli? In Jezus jim je rekel: "Resnično vam povem, vi, ki ste šli za menoj, ko bo Sin človekov sedel na prestolu svoje slave, ob preobrazbi sveta, boste tudi vi sedeli na dvanajstih prestolih, da boste sodili dvanajsterim Izraelskim plemenom. Kdor je zapustil domove ali brate, sestre ali očeta, mamo ali otroke ali polja zradi mojega imena, bo stokrat prejel in podedoval večno življenje. Številni prvi bodo zadnji in mnogi zadnji bodo prvi." (Mt 19. 27-30).

Ali bi se morali odpovedati logiki razumevanja vere in religije kot opija narodov marksističnega spomina, v skladu s katerim revne ljudi prepričujejo, da bodo brez protestov prenašali nadlegovanje vseh vrst z obljubo večne nagrade? Izhod mora obstajati! Ga želimo iskati skupaj?

Ja seveda, ozrmo se ponovno nazaj v Janezovo Razodetje a z drugačnim pogledom: Biti svetnik ni privilegij, marveč naša neizogibna univerzalna poklicanost ali popolnost, če upoštevamo samo človeško stališče; popolnost v Kristusu, če upoštevamo svoj položaj vernikov, ki jih očara fascinantna slika Razodetja, in v tem primeru zato popolnost imenujemo "svetost". Biti svetniki, torej popolni po zgledu in v moči milosti Kristusa Odrašenika, je absolutna univerzalna poklicanost ob zgledu posebnih karizem teh likov, ki jih častimo, ki bi nas morale navdušiti v iskanju popolnosti, skrbnost njihovih del in njihova vnema bi nas morale spodbuditi k temu, da je radikalnost nekaj možnega in ne nekaj utopičnega, ker življenje v zvestobi Bogu prebiva v celotnem človekovem spoznanju. Spokojnost, s katero so ti sveti možje in žene doživljali trpljenje in ponižanje, bi nas morala navdihovati z ljubeznijo do vztrajnosti v nasprotju in zaupanju v "nagrado", ki neizogibno izhaja iz trpljenja in malodušja; prepričana praksa njihove aktivne dobrodelnosti bi nas morala navdihniti, da je v dajanju več zadovoljstva kot v prejemanju, več veselja v dajanju kot v jemanju s pohlepom in sebičnostjo. Skratka, z njihovo pomočjo in priprošnjo pri teh svetih »par excellence« smo spodbujeni tako, da se odslej pripravljamo na to, da živimo svojo domovino, ki je sicer "na nebu" a jo tukaj in zdaj iščemo tako, da zemeljske stvarnosti spreminjamo v duhu vesele novice: Evangelija.